

rech nejvíce zastoupena skupina s praxí 21 až 25 let (17,1 %), následuje skupina s praxí 16 až 20 let (16,2 %).

Plně kvalifikovaných PP bylo 85,8 % (mírný nárůst o 0,8 % z celkového počtu PP). Ve speciálních třídách/skupinách pro děti se SVP bylo 5,7 % PP, z toho se speciální pedagogickou kvalifikací 74,2 % (v meziročním srovnání nárůst o 2,3 %). Průměrný počet dětí na jednoho PP byl v běžných třídách 13,4 a ve třídách pro děti se SVP 2,3 dítěte na jednoho PP.

Poznatky z navštívených škol a meziroční srovnání ve vybraných charakteristikách uvádíme v příloze v tabulce B10. V navštívených školách zjistila ČŠI podíl kvalifikovaných PP 85,9 %, PP se specializací bylo 4,2 %. Ve srovnání mezi kraji je nejvyšší podíl kvalifikovaných PP v kraji Jihočeském (94,2 %), v kraji Vysočina (93,3 %). Nejnižší míru kvalifikovanosti zjistila ČŠI ve Středočeském kraji (79,9 %) a v Karlovarském kraji (80,0 %).

Analýzy ČŠI ukázaly přínos kvalifikace PP pro účinnost podpory rozvoje žáků. Kvalifikovanost PP se projevila ve vyšší účelnosti a názornosti v metodách i formách výuky a ve struktuře poznatků a ve schopnosti využívat pedagogickou diagnostiku pro správné hodnocení možností žáka.

Dostupnost odborníků, PP se specializací

Podíl učitelů se specializací byl v ZŠ na úrovni 41,4 %. ČŠI hodnotila připravenost PP v ZŠ na změny, které v základních školách probíhají. Pozitivní byla vysoká informovanost o RVP, informace o dokumentu již získalo 98,5 % PP, nejčastěji z krátkodobých kurzů, prostřednictvím proškolených koordinátorů a samostudiem. Podíl na tvorbě a možnost ovlivnit vzdělávací strategii školy uvedlo 86 % PP. Možnost zapojení a využití dotovaných projektů na podporu ŠVP mělo 40 % PP v ZŠ.

Výsledky inspekčního hodnocení také naznačují, že určitá část PP (přibližně 14 %) přistupuje ke změnám pouze formálně, že nechtějí na zavedeném způsobu a obsahu výuky nic měnit. Podobně jako v MŠ v této rizikové skupině jsou zastoupeni PP všech hodnocených skupin, včetně začínajících PP.

Souhrnné poznatky o kvalifikaci a dalších doplňujících zjištění PP členěné podle úrovně znalostí CJ, ICT a kvalifikovanosti podle předmětu uvádíme v tab. B12.

V doplňujících údajích ČŠI monitorovala stupeň znalostí cizích jazyků a úroveň dovedností ICT u PP. Mírně se zlepšila úroveň znalosti cizích jazyků učitelek/učitelů v základních školách. PP nejvíce znali angličtinu (56,1 %), následovala němčina (23,0 %), ruština (14,7 %) a francouzština (1,6 %).

V základních školách byla hlavní bariérou pro využívání ICT ve výuce nízká úroveň informační gramotnosti PP. ČŠI zjistila, že připravenost PP v informační gramotnosti je v ZŠ nadále nevyhovující. Většina PP absolvovala jen základní přípravu (52,8 %), rozšířené DVPP k ICT získalo 38,0 % PP a podíl koordinátorů ICT byl 3,9 %. Existuje riziková skupina PP, která žádnou přípravu pro práci s ICT doposud nezískala (5,2 % PP) a s ICT nepracuje.

Nejvyšší podíl PP bez ICT vzdělání byl zjištěn v kraji Vysočina (10,2 % PP) a ve Středočeském kraji (9,9 % PP). Nejlépe je informační gramotnost PP hodnocena v Karlovarském kraji, kde prošlo vzděláváním 98,7 % PP, a v Moravskoslezském kraji (98,1 %). V malých školách, kde byla nízká úroveň vybavení ICT, chyběla vhodná forma metodické podpory při přípravě ŠVP a PP měli omezený přístup k metodickým portálům.